

Concert. Laura Lynn was de grote lokvogel, maar de tienduizend fans voor het eerste Schlagerfestival kwamen vooral om enthousiast alle liedjes mee te zingen.

Van onze medewerker

Karel Michiels

HASSELT.

ZONDER Laura Lynn zou de hal ook twee keer uitverkocht zijn geweest," vertelde Pierre Kartner, beter bekend als Vader Abraham, na afloop. Het zou best kunnen kloppen.

Lynn mag met „Je hebt me duizendmaal belogen" dan al een revival van het Vlaamse levenslied hebben ingeluid, in het schlagermilieu zijn het nog altijd de vedetten van weleer die de dienst uitmaken. Alleen zijn die zelden of nooit te zien in de grote concertzalen en worden ze niet begeleid door zo'n goeie band, compleet met professioneel koortje (met als opvallendste lid Alain Tant), als in de Ethiasarena het geval was.

Daar noteerde het eerste Schlagerfestival afgelopen weekend een massale opkomst. Op de affiche stonden twee avonden lang performers als Jimmy Frey, Willy Sommers, Laura Lynn, Vader Abraham, Eddy Wally en een aantal minder bekende noorderburen.

Een goeie affiche? Wel, echt hartverscheurende levensliederen hebben we zaterdag niet gehoord. De Nederlandse Koos Alberts, in zijn rolstoel op zich al een beklagenswaardige figuur, zong „Ik verscheurde je foto". Zijn landgenoot Jannes treurde „Ga maar weg".

Opmerkelijk overigens, de aanwezigheid van vier noorderburen op het podium, en dan nog niet eens de bekendsten. Maar als hier één Hollandse zanger had moeten staan, dan wel Frans „Heb je even voor mij" Bauer. Wellicht waren die Hollandse sterren toch vooral uitgenodigd om hier, zo dicht bij de grens, een volle zaal te garanderen.

Het was wel leuk om de van oorsprong Duitse Dennie Christian nog eens terug te zien. Hij wordt binnenkort vijftig, maar ziet er nog altijd dezelfde uit. En „Rosamunde" blijft een onweerstaanbare meezinger, die naderhand jammer genoeg veel te lang in je hoofd blijft hangen.

Je kon je bij sommige acts wel vragen stellen. De grap van Nicole & Hugo heeft nu lang genoeg geduurd. Ze brachten belegen danspasjes en ondermaatse songfestivalnummers, maar schlagers of levensliederen waren het zeker niet. Patrick & Carina dragen misschien wel de naam van een groot deel van hun fans, maar als dit de toekomst van het Vlaamse populaire lied is, vrezen we het ergste. Willy Sommers, de beste stem van de avond, blijft niet eeuwig jong.

Maar de grootste vraag die we ons stelden was hoe het schlagerwereldje zou passen in zo'n grote zaal voor massaspektakels als de Ethias-arena. De gebruikelijke biotoop van de Vlaamse schlagerzanger(es) is immers een wereld van tenten, tavernes, trouwfeesten, bejaardentehuizen en cruiseschepen.

Meestal treden schlagerzangers op met een minidisk en om rond te komen moeten ze vaak ook verschillende sets per dag doen. Ze teren vaak op een handvol hits uit een ver verleden. Een volwaardige avondvullende show hoeft van deze mensen niet te verwachten.

Maar in een goed georganiseerde revue, verwelkomd door 10.000 superenthousiaste fans die alle liedjes woordelijk meezingen en voortdurend polonaises inzetten, omringd door een verblindende lichtshow, kon er eigenlijk weinig mis gaan.

Zelfs niet voor Eddy Wally, de Vlaamse kermiszanger bij uitstek. Denk vooral niet dat dit publiek hem serieus neemt als zanger: er weerklonken evengoed lachsalvo's als toejuichingen, maar in dit decor was hij perfect gecast. En is „Als marktkramer ben ik geboren" geen onvervalste Vlaamse schlager?

Pierre Kartner, de éminence grise van de avond, verkiest het woord „levenslied". „Een schlager is een Duits levenslied, in Amerika heet het country, in Frankrijk chanson. Diskjockeys praten ook wel eens over smartlappen. Maar „levenslied" is volgens mij een vlag die perfect de lading dekt. Als Dolly Parton in het Nederlands zou zingen, zouden dat ook levensliederen zijn."

Wat maakt die muziek eigenlijk zo populair? Alleszins niet de radio-aandacht, want daar wordt het levenslied zo goed als genegeerd. „Hoe harder de tijden, hoe groter de behoefte aan warme, herkenbare liedjes," zegt Pierre Kartner. „Wij zingen over dingen die iedereen meemaakt, en daar hoeft je niet zo nodig violen of ingewikkelde arrangementen bij te horen. Bij een lekkere oliebol met suiker drink je toch ook geen chablis? Geef mij maar een koud chocomelkje."

Laura Lynn mocht het Schlagerfestival als topper afsluiten. Dat viel een beetje tegen. Het is geen geheim dat Lynn liever andere muziek zou brengen, en dat zie je. Het lijkt zelfs of ze wat afstand neemt van het publiek, dat haar nochtans op de handen draagt.

Benieuwd of zij haar fans binnen dertig jaar ook nog zal ontroeren en plezieren. Want wat je ook van de Vlaamse schlagers mag zeggen of denken, het is wel muziek die mensen goed doet, waar ze vrolijk of weemoedig van worden, waar ze in zwelgen en bij wegdromen.

Schlagerfestival. Meegemaakt in Ethiasarena Hasselt op 1 april.

kmn

© 2006 Corelio